Критеријуми, праћење, вредновање и оцењивање у настави музичке културе

У току наставе прати се и региструје рад сваког ученика. Оцењивање је својеврсно мерење постигнућа ученика током једног периода.

Настава музичке културе је предмет који подразумева учешће свих ученика, а не само оних који имају музичке предиспозиције. Битни фактори за праћење музичког развоја и оцењивање сваког ученика нису његове музичке способности или урођен таленат за музику, већ ниво његових постигнућа у односу на дефинисане исходе, као и рад, труд, степен ангажованости, кооперативност, интересовање, став, умешност и креативност.

Праћење развоја, напредовања и остварености постигнућа ученика у току школске године обавља се формативним и сумативним оцењивањем.

Формативно оцењивање је свакодневна активност у учионици. Оно је усмеравајуће за ученике јер начин на који наставник оцењује директно афирмише одређене стратегије учења које ученик развија и структурира градиво по важности која му се придаје. Формативно оцењивање, у смислу правилника оцењивања, односи се на редовно проверавање постигнућа и праћење владања ученика у току савладавања школског програма. Оно садржи повратну информацију и препоруке за даље напредовање и, по правилу, евидентира се у педагошкој документацији наставника.

Сумативно оцењивање је завршно, балансно и резимира постигнућа ученика током одређеног периода образовања, даје сведочанство о школској спреми. Сумативно оцењивање, у смислу правилника о оцењивању, јесте вредновање постигнућа ученика на крају програмске целине или за класификациони период из предмета са модулом и без њега и владања. Оцене добијене сумативним оцењивањем су, по правилу, бројчане и уносе се у прописану евиденцију о образовно-васпитном раду.

Критеријуми оцењивања

Бројчано оцењивање успеха ученика из предмета обавља се на основу следећих критеријума:

1) ученик који остварује веома значајан напредак у савладавању програма предмета и у потпуности самостално испуњавања захтеве који су утврђени на основном и средњем нивоу, као и већину захтева са напредног нивоа посебних стандарда постигнућа, односно захтева који су одређени индивидуалним образовним планом и прилагођеним стандардима постигнућа, уз веома висок степен ангажовања, добија оцену одличан (5);

2) ученик који остварује значајан напредак у савладавању програма предмета и у потпуности, самостално, испуњавања захтеве који су утврђени на основном и средњем нивоу, као и део захтева са напредног нивоа посебних стандарда постигнућа уз мању помоћ наставника, односно захтева који су одређени индивидуалним образовним планом и прилагођеним стандардима постигнућа, уз висок степен ангажовања, добија оцену врло добар (4);

3) ученик који остварује напредак у савладавању програма предмета и у потпуности, самостално испуњавања захтеве који су утврђени на основном и већи део на средњем нивоу посебних стандарда

постигнућа, односно захтева који су одређени индивидуалним образовним планом и прилагођеним стандардима постигнућа, уз ангажовање ученика, добија оцену добар (3);

4) ученик који остварује минималан напредак у савладавању програма предмета и испуњавања уз помоћ наставника захтеве који су утврђени у већем делу основног нивоа постигнућа, односно захтеве који су одређени индивидуалним образовним планом и прилагођеним стандардима постигнућа и ангажовање ученика, добија оцену довољан (2);

5) ученик који не остварује минималан напредак у савладавању програма предмета и ни уз помоћ наставника не испуњавања захтеве који су утврђени на основном нивоу постигнућа, добија оцену недовољан (1).